

Kuusikymppinen

On se kummallinen juttu! Jokainen yksilö, minä ja sinäkin vanhenemme päivä päivältä vääjäämättä. Toisin on kuitenkin yhteisön kohdalla. Ikää kyllä kertyy, mutta vanhenemisesta ei voi puhua. Tämä Alkio-opisto, alkiolainen yhteisö on elänyt jo kunnioitettavat 60 vuotta. Silti se on joka vuosi yhtä nuori, vuodesta ja vuosikymmenestä toiseen. Tämä johtuu tietenkin siitä, että asiakaskunta on aina yhtä nuorta ja paikkajakin uusitaan ja korjataan tiuhaan tahtiin, kuten myös kuluvana vuonna.

Mistä kuusikymppinen Alkio-opisto tunnetaan? Meidän kouluksemme korkea laatu ja sen yliopistollisuus ovat tietenkin näkyvin osa toimintaamme, mutta opiskelija-asiakkaillemme mieleenpainuvien muistojen opistovuodesta tai useammastakin on kuitenkin tämä alkiolainen yhteisö sekä opiskelu ja elämä sen jäsenenä.

Humanistisen ammattikorkeakoulun opiskelijat mukaan lukien tämä lähes kolmesatapäinen nuorisoyoukko ja yli 40-henkinen talon väki muodostavat elävällisen joukon, eräänlaisen

suuren perheen. Opiskelu tapahtuu pääasiassa linjojen ja opiskeltavien aineiden muodostamissa ryhmissä, missä työskentelyn erinomaisesta tehokkuudesta huolehtivat taitavat opettajamme ja ryhmiin kasvava yhteishenki. Tiivis yhteen hiileen

puhaltava yhteisö nostattaa tietenkin menestymisen paineita, mutta samalla tukee ja rohkaisee jokaista yhteisön jäsentä ponnistelemaan menestymisensä eteen. Linjojen henkeä nostatetaan ja vaalitaan myös erilaisilla teematapahtumilla ja yhdessäolon tuokioilla.

Tehokkaan työskentelyn lisäksi harrastukset sekä elämä ja asuminen tässä yhteisössä jättävät jälkensä. Alkiolainen yhteisö kokonaisuudessaan on rakennettu palvelemaan opiskeluvia asiakkaita. Kaikki tarvittava on saatavissa talon sisältä. Laadukkaan opintotarjonnan lisäksi ruoka on hyvää ja asunisolot kelpollisia.

Alkion demokraattisessa ja liberaalissa yhteisössä jokainen jäsen voi olla oma itsensä, mutta yhteisössä jaksaminen ja selviytyminen edellyttää toisen ymmärtämistä ja yhteisöön sopeutumista. Intensiivinen ja välillä kiihkeätahtinen elämä tällaisessa tiiviissä yhteisössä on vaativaa mutta myös palkitsevaa. Ystäviä, usein elämänikäisiä löytyy varmasti ja yhteisöt elävät usein vielä vuosia, parhaimmillaan jopa vuosikymmeniä opiskeluvuoden jälkeen.

Alkiolainen yhteisö on kasvun ja näkemisen paikka. Tässä yhteisössä kartutetaan tehokkaasti tiedollista pääomaa, mutta samalla viihdytään ja parannetaan maailmaa. Täällä eletään hyvin tärkeää vaihetta elämästä. Alkiolla kasvetaan nuoruudesta kohti aikuisuutta, harjaannutaan ottamaan vastuu paitsi itsestä myös kaverista, koko yhteisöstä aina yhteiskuntaamme ja maailmaamme myöten.

JORMA KERÄNEN, REHTORI

Yhdeksän kuukautta festareilla

Tuleeko sinusta kätilö? Rukoillaanko siellä yhdessä? Laulatteko joka aamu "Olen Alkio" -laulun? Ja se kirottu keplalaisuus. Kiitos opiston nasevan nimen, alkiolainen ei voi välttyä ennakkoluuloilta. Menitpä minne tahansa sinua pommitetaan kysymyksillä. Ehdottomasti suosituin kysymys on, miten se keskustalaisuus näkyy? Olen suosinut vastausta: ei mitenkään.

En itse ikävä kyllä erottunut joukosta. Minullakin nousi karvat pystyyn, kun sain opiston esitteen ensimmäistä kertaa käteeni journalistiikan pääsykokeissa Jyväskylässä. Korvissani soi vain koti, uskonto ja isänmaa. Ja kun kuulin isältäni, että nimi tulee Santeri Alkiosta, Maalaisliiton kovasta jätkästä, päätökseni oli tehty: tuonne minä en mene ikinä.

Alkio ei kuitenkaan jättänyt minua rauhaan. Muutaman päivän kuluttua journalistiikan pääsykokeista olin Joensuussa. Istuin suuressa auditoriossa pohtimassa varpushaukan munanpaksuutta. Minulla ei ollut hajuakaan vastauksesta, ja päätin luovuttaa. Jätettyäni kokeen olin huojentunut, enkä tajunnut oven takana piilevää vaaraa. He pääsivät iskemään toistamiseen. Nuori tyttö ojensi minulle esitteen ja karkkia: Tervetuloa Alkio-opistoon opiskelemaan biologiaa!

Olisin päässyt Joensuuhun, mutta Alkio oli ehtinyt riehua alitajunnassa liian kauan. Ei ikinä oli unohtunut, ja tilalle tulut jospa sittenkin. Kemia ja geenit ovat ihania, jos intoa riittää. En vain ollut varma, riittäisikö minulla. Alkio alkoi kuulostaa entistä paremmalta vaihtoehdolta: voisin halutessani lukea journalistiikan lisäksi myös biologiaa.

Alkio on murskannut kaikki ennakkokäsitykseni. Kuvitte-

lin, että täällä ei olisi mitään muuta tekemistä kuin opiskelu. Tosi asiassa täällä joutuu taistelemaan, että saa kaikki hommat hoidetuksi. Lenkille Tähtään on liian helppo lähteä, eikä palaaminen aina onnistu suunnitellussa aikataulussa. Myöskään elämä internaatissa ei ole niin ahdistavaa kuin etukäteen kuvittelin. Ihmisiin törmäämiseltä ei voi välttyä, mutta etsivä löytää rauhan.

Alkiolaisuus on elämäntapa, joka tarttuu vuoden aikana jokaiseen opiskelijaan, eikä lähde irti. Se seuraa meitä myös vuoden jälkeen: yliopistoissa on alkiolaisia osakuntia ja entisiä alkiolaisia kuhisee jokaisen nurkan takana. Alkion käyneillä on aina aikaa muistella menneitä, ja yhteisiä puheenaiheita riittää loputtomiin.

Alkio-opistolla vallitsee samanlainen meininki kuin festareilla. Ihmiset eivät tunne toisiaan, mutta ovat silti yhtä. Alkiolla vain rokataan vähän kauemmin.

PAULIINA TOLVANEN, PÄÄTOIMITTAJA

Hae Alkio-opistolle

Linja	Alkaa	Päätyy
Kaps	11.8.2007	3.5.2008
Kasvatustyö	7.1.2008	3.5.2008
Mediapolitiikka	7.1.2008	15.5.2008
Muut	20.8.2007	15.5.2008

Hakuaika opintovuoden 2007-2008 opintoihin on alkanut ja päättyy 17.8.2007. Hakemuksia käsitellään 18.6., 30.7., 6.8. ja 10.8.2007. Kasvatustyön ja mediapolitiikan linjojen hakuaika päättyy 10.12.2007. Opiskelijat valitaan hakemusten perusteella. Pääsykoetta opistoon ei ole.

Opiskelun laajuus kasvatustyön linjalla on 19 opintoviikkoa, kaikilla muilla linjoilla 38 opintoviikkoa. Yksittäinen linja aloitetaan, jos ilmoittautuneita on vähintään 15. Linjojen peruuntumisesta ilmoitetaan opiskelijoille viimeistään viikkoa ennen koulutuksen alkua.

Täytä hakulomake netissä osoitteessa www.alkio.fi, tilaa puhelimitse numerosta (014) 820 101 tai sähköpostilla osoitteesta toimisto@alkio.fi.

Toimitus

Vastaava päätoimittaja: Jorma Keränen
 Päätoimittaja: Pauliina Tolvanen
 Toimitussihteeri: Petra Vedenpää
 Ulkoasu ja taitto: Tatu Siltanen, Visa Uotila, Heta Antila ja Minna Heikura
 Kuva-toimittajat: Visa Uotila ja Tatu Siltanen
 Kansivastaavat: Janne Karvinen ja Tatu Siltanen
 Ilmoitusvastaavat: Miina Sillanpää, Kati Vesalainen ja Justyna Marciniak
 Verkkolehti: Janne Karvinen ja Visa Uotila
 Toimitus: Jou-linja 2006–07, jou06@opisto.alkio.fi: Heta Antila, Minna Heikura, Janne Karvinen, Justyna Marciniak, Emmi Rossi, Elina Räihä, Hanna Siekkinen, Miina Sillanpää, Tatu Siltanen, Pauliina Tolvanen, Visa Uotila, Petra Vedenpää ja Kati Vesalainen

Julkaisija: Alkio-opisto, Tähtiniementie 26, 41800 Korpilahti Puh:(014) 820 1101 Sähköposti: toimisto@alkio.fi Painopaikka: Lehtisepät Oy, Pieksämäki

27. vuosikerta

Sisällysluettelo

Rehtorin ja päätoimittajan tervehdykset	2
Linjat esittely	3
Väylä avaa tien yliopistoon	7
Avoimia sydämiä talven keskellä	7
Korpikuusen kannon alla on Alkio-opisto	8
Opiston asuntolat kutsuvat, oletko valmis?	9
Alkio-elon seitsemän käskyä	10
Kolumni: Kun korpi ahdistaa	10
Gallup: Alkiolle reippaasti pisteitä	11
Opettajien esittely	12
Rakkautta yli linjojen	14
Yhteinen työpaikka yhdistää	14
Oltermannin tervehdys	14
Usko, toivo ja rakkaus - suurin niistä on Alkio	15
Hallitse ja hutiloi	15
Olohuonemainen Tähti voittaa tenttikirjat	16
Aulassa odottaa ystävä	16
Mistä Alkiolle tullaan?	21
Vähän kerrashaan	21
Lukuvuoden tapahtumia, kuvakollaasi	22
Opintorahan alennustila	24
Puuhaa päivän päätteeksi	24
Pojat olivat kilttejä ja tytöt villedä	25
Hyvähenkisen oloinen paikka	25
Alkion modernit arvot	26
Sarjakuva	26
Opiskelua, vaihto-oppilaita ja lisää miesopettajia	27
Olla mitä opettaa	28
Pärjääkö siellä vaikka on nörtti?	28
Alkion viisi Hannaa	29
Kurssitarjotin	30

